

Spørsmål fra NORAD

1. På hvilken måte støtteordningen kan bygge opp om bærekraftsmålene og SDG 2030-agendaen - også i gjennomføring av tiltak.

Bærekraftsmålene er et relevant tema både for LNU og våre medlemsorganisasjoner, og vi har innrettet kampanjen vi har fått midler til i 2019 og 2020 etter dette. Det er likevel viktig for oss at det er mest mulig frie rammer, slik at støttemottakerne kan bestemme mest mulig selv. Det bør åpnes for at det ikke legges føringer for at temaene skal ha det typiske «bistandsfokuset», men at man i tiltakene også kan dreie fokuset mot Norges rolle i oppnåelsen av bærekraftsmålene, uavhengig av om tiltakene har et utviklingspolitisk eller mer nasjonalt fokus.

2. I hvilken grad kunnskap om globale miljø- og utviklingsspørsmål i Norge kan styrkes blant utvalgte målgrupper.

Ved å gi mest mulig frie rammer, kan organisasjonene selv fokusere på sine målgrupper. Siden målgruppene kan variere i de ulike organisasjonene, vil man kunne styrke kunnskapen om globale miljø- og utviklingsspørsmål gjennom organisasjonenes arbeid. LNU har medlemsorganisasjoner over hele landet, som omfavner en stor andel av barn og unge i Norge. Vi har derfor et godt utgangspunkt for å nå bredt ut, spesielt hvis formålet til støtteordningen ikke blir for snevert. Det er viktig med en åpen målgruppe, slik at vi ikke nødvendigvis må nå en så bred målgruppe som mulig, men gjerne nye målgrupper som ikke nødvendigvis har kunnskap om disse temaene fra før. Med hver organisasjon som har «sine» målgrupper vil man samlet sett kunne nå bredt ut i befolkningen. Herunder er det viktig at resultatrammeverket ikke blir bundet opp til indikatorer for resultatmål for informasjonstiltak (ala «organisasjonen skal i løpet av prosjektperioden få 1500 likes og 2000 visninger»), men at man kan være åpen for at prosessen i seg selv er læring.

3. I hvilken grad deltakelse og debatt om utviklingsspørsmål kan treffe nye målgrupper med denne støtteordningen.

Viser til over om prosess-drevne prosjekter. Det er ikke nødvendigvis antall arrangerte debatter eller deltakere på et arrangement som øker kunnskapsnivået. Det bør legges vekt på hvordan man har tenkt rundt aktivitetene i søknadsprosessen og hvilke erfaringer man tilegnet seg underveis i rapporteringen, fremfor spesifikke resultatmål som tall-indikatorer. I tillegg er det med denne typen støtteordning vanskelig å si noe om samfunnseffekt (med mindre man har dyre undersøkelser med baseline osv). Fokus på samfunnseffekt bør utelates fra resultatrammeverk/målhierarki. I stedet for fokus på samfunnseffekt (impact) i rapporteringen, bør man se på resultater for den spesifikke målgruppen (outcome). Dette fordi det er vanskelig å utelukke andre faktorer enn tiltaket som kan ha hatt effekt på samfunnseffekten. Det er altså vanskelig å si noe om hvorvidt det er det spesifikke tiltaket som har bidratt til en endring. Ved at rammeverket er bærekraftsmålene kan man likevel knytte målgruppe-resultatene (outcome) til samfunnseffekten (impact). Altså kan man si noe om at resultatet for målgruppen bidrar til å oppnå ett eller flere bærekraftsmål.

4. Hvordan søknad og rapporteringsprosess kan ivareta riktig forvaltning og samtidig tilpasses ordningens egenart og formål (demokratisk deltakelse, kritisk debatt og kunnskap om utviklingspolitiske temaer).

Jamfør punkt 2. Viktig at det anerkjennes at hver organisasjon er ekspert innen «sitt» felt. For noen er det naturlig å nå ut til «allmenheten», mens det for andre er naturlig å

satse på de målgruppene man allerede har kjennskap til. Et eksempel på sistnevnte er LNU som har en bred medlemsmasse med stort potensial for å jobbe med bærekraftsmålene. I vårt tilfelle vil det være en stor målgruppe som ikke vanligvis detar i den utviklingspolitiske debatten, som derfor kan være relevante å forsøke å nå.

5. Innspill på avtalevarighet.

Gjerne tre eller fireårige avtaleperioder. Dersom man har fireårige avtaler bør man vurdere å også ha toårige avtaler eller gjøre det mulig å søke om støtte til mer kortvarige prosjekter utenom avtaleperioden. Jo lengre avtalene er, jo større er behovet for å kunne endre ting underveis (dersom landskapet forandrer seg). Her bør Norad være fleksible for søknad om endringer i hvert fall én gang i året (som egentlig er tilfellet også nå).

6. Vil det være mulig for flere organisasjoner å samle seg om en felles søknad?

Samarbeidsprosjekter nødvendiggjør mer koordinering, noe som betyr at man vil trenge høyere administrasjonsutgifter enn hvis én organisasjon søker (men ikke mer enn hvis to organisasjoner søker hver for seg). Vi er skeptiske til at samarbeidsprosjekter skal prioriteres høyere, men det kan likevel være aktuelt å se på om man kan gi visse fordeler som for eksempel høyere administrasjonsandel, muligheter for større tilsagnsbeløp og felles rapportering.